

Perfin BW 1, een 'grapjas' aan het werk

(Jan L. Verhoeven; uit: *Perfinpost* nr. 27, nov. 1993)

Een van de leden heeft mij geschreven dat hij zo ongeveer 20 jaar geleden ('in de tijd dat je nog honderden zegels kon kopen voor een paar gulden') ondermeer 172 zegels heeft verworven met een -gedeeltelijk- perfin BW 1.

Ook Enschedé had dergelijke zegels in zijn lijst opgenomen met meer dan 30 verschillende afstempelingen en schrijver vroeg mij waarom ik dat niet deed.

Mijn motivering daarvoor was dat het hier om zegels uit 1951 en 1952 gaat terwijl de bekende gebruikperiode van de perfin tussen 1893 en 1901 ligt. Een verschil van 50 jaar tussen twee gebruikperiodes leek op z'n minst twijfelachtig.

Ik kreeg 14 zegels die hier bedoeld zijn ter inzage, zie de afbeeldingen hieronder.

Zowel de voor- als achterzijde van de zegels met perfin BW 1.

Het viel mij onmiddellijk op, hoewel ze met het originele perfinapparaat geperforeerd zijn, dat het hier om onechte of valse perfins gaat.

De belangrijkste reden daarvoor is dat er geperforeerd is door de papierresten heen die op de slecht of niet afgeweekte zegels zijn achtergebleven (zie hiervoor vooral de onderste 4 zegels van de afbeeldingen).

Ook zijn de perfins aangebracht nadat de zegels zijn afgestempeld.

Een ander bewijs van namaak is de 10 cent-automaatzegel (!) (rechtsboven op de tweede afbeelding) die ook geperforeerd is.

Dat de perfin steeds aan de rand van het zegelbeeld aangebracht is kan ontstaan zijn door de volgende werkwijze. Met de linkerhand werd het losse ongeperforeerde zegel onder de stempel geschoven en met de punt van de vinger vastgehouden.

De rechterhand bediende de hefboom van het perfinapparaat.

Bij echte perfins is deze meestal ongeveer in het midden van het zegel aangebracht omdat men met hele vellen of stroken zegels werkte.

Jan L. Verhoeven, oktober 1993